

تفاوت سینما و تئاتر از دید یک آدم فضول (نسخه PDF)

سلام به همه کاربران عزیز وب سایت توسینسو ، هیچوقت یادم نمیره که از پنجم ابتدایی عادت داشتم سر صف مدرسه سرود ملی بخونم و قرآن و شعر هفته و ... و ناخودآگاه همین موضوع باعث شده بود توی جمع راحت حرف بزنم ، تا اینکه سوم راهنمایی قرار شد مدرسه گروه تئاتر درست کنه و یه مربی اومد و تست گرفت و من شدم نقش اول تئاتر مدرسه ! یادش به خیر نقش یه پسری رو داشتم که نمیتونست دروغ بگه ولی پدر و مادرش ازش میخواستن دروغ بگه ، بگذریم از همون موقع متوجه شدم که واقعا بازیگری توی تئاتر خیلی سخته ، امروز میخایم در مورد همین موضوع صحبت کنیم که چرا بازی کردن توی تئاتر و تلویزیون و سینما کاملا متفاوت و حتی میشه تعریف متفاوتی از بازیگری در این موارد داشت .

خوب اولین نکته مهم در خصوص تئاتر به زبان ساده اینه که شما در تئاتر دکمه غلط کردم ندارید !! یعنی مثل سینما و تلویزیون چیزی به نام دوربین نیست که بگید Cut کنید ! دوباره بگیرید ! صدا خوب نشد ! Close Up کنید ! و خیلی از موارد دیگه ، شما در تئاتر فقط میتونید یک بار بصورت زنده برای تماشاچیان اجرا کنید و این اجرا ممکنه داخلش هر اتفاق ناخواسته ای بیوفته ! در سینما شما دکمه غلط کردم دارید و به قول خودمون میتونید پاک کن بازیگری اسمش رو بزارید ، توی سینما میشه از نابازیگر ها بازیگر ساخت اما توی تئاتر از این شوخی ها نداریم ، یا بازیگری و میتونید درست اجرا کنی یا نیستی و باید عرصه رو برای بازیگر خالی کنی . بنابراین طبیعی هست که بهترین های سینمای ایران افرادی هستن که از دل تئاتر بیرون اومدن ، این افراد زمان کارگردان ها رو میخرن چون نیاز زیادی به تکرار سکانس ها نیست .

تئاتر زنده هست و سینما و تلویزیون مرده ، تعریفش مشخص هست و توی پاراگراف قبلی اشاره کردیم . در تئاتر مهمترین رکن بازیگرها هستن که تعیین کننده کیفیت تئاتر هستن اما در سینما و تلویزیون این کارگردان هست که همه کاره هست و کیفیت رو تعیین می کنه که خوب هست یا بد ، در تئاتر شما به عنوان تماشاچی با بازیگر ارتباط زنده برقرار می کنید ، نفس به نفس و صحنه به صحنه را حس می کنید ، در تئاتر احساس به خوبی به تماشاچی منتقل می شود اما در سینما اینکار واقعا کار هر کسی نیست . به قول سینماگران تئاتر در Long Shot تعریف می شود اما سینما در Long Shot ! Short Shot ! Close Up ! Cut و ... در تئاتر شما همان زاویه دیدی را دارید که همه دارند و نسبت به صحنه مسلط هستیم اما در سینما ما چیزی را می بینیم که دوربین می خواهد ببینیم !

تنوع در لباس ، سناریو و ... در تئاتر خیلی بیشتر از سینما است و بحث بازیگری مفهومی در تئاتر بیشتر وجود دارد . تئاترها چندان جنبه تجاری برای بازیگران یا کارگردان ندارد اما سینمای فعلی ما در ایران حداقل در تجارت و فیلم های درب و داغون لودگی خلاصه شده است که برای به اصطلاح کارگردان سودآور باشد ، در تئاتر بازیگر باید قدرت مدیریت صحنه را داشته باشد و بتواند با تماشاچی و احساساتش ارتباط بگیرد و تاثیری البته روی کارش نباید داشته باشد اما در سینما و تلویزیون صحنه ای وجود ندارد ! اگر اشتباهی شد براحتی قابل تصحیح است . جالب هست که بدونید در سینما امکان دوبله وجود دارد اما در تئاتر این امر معمولا با تغییر کردن بازیگر صورت می گیرد.

البته نباید سینما را زیاد ساده در نظر بگیرید ، سینما امکان معروف شدن سریعتر بازیگران را دارد همانطور که خیلی ها بدون استعداد بازیگری در سینما چهره می شوند و اینکار تنها با رابطه و ... انجام می شود . در سینما لوکیشن های متنوعی وجود دارد ، روش های مختلفی برای رساندن پیام به مخاطب وجود دارد و امکان استفاده از جلوه های تصویری وجود دارد اما این موارد برای تئاتر وجود ندارد . از نظر من فضول سینما بسیار ساده تر از تئاتر است و اگر کسی می خواهد وارد عرصه سینما شود برای اینکه تبدیل به بهترین چهره شود نیاز به شروع از صحنه تئاتر دارد . تئاتر بازی کردن بسیار سخت است و لذت تماشای آن نیز بسیار زیباست . امیدوارم مورد توجه شما قرار بگیره و اگر در خصوص این مطلب نظری دارید خوشحال می شویم که در ادامه عنوان کنید.

نویسنده : محمد نصیری

منبع : جزیره سینما و تئاتر وب سایت توسینسو

هرگونه نشر و کپی برداری بدون ذکر منبع و نام نویسنده دارای اشکال اخلاقی است

